

РЕШЕНИЕ

№ 7531

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8946** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Зам.директор на ТД на НАП-С. с проц.представител юрк.А. против Решение № 3621/26.07.23г на СРС, НО, 130ти състав, по нахд № 6116/23г, с което е отменено НП № 686712-F686206/17.01.23г на Зам.директор на ТД на НАП-С., с което на „СА.И.Е“ ЕООД -С. с представляващ В.П. са наложени две адм.наказания „имуществена санкция“ /в размери съответно 8073.28лв и 47031.03лв/, за нарушения по чл.124 ал.5 от ЗДДС, на осн. чл. 182 ал.1 от ЗДДС.

В кас.жалба се твърди, че Решението е незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП. Твърди се, че Решението е неясно и противоречиво мотивирано. Оспорва се извода на СРС, че е следвало да се ангажира отговорността на управителя на Д., вместо на водещия съдружник в Д..Неясно тогава остава становището на СРС, че отговорността на водещия съдружник е следвало да бъде съобразена с притежаваните от него дялове/99.99%/. Д. е неперсонифицирано дружество, не е ЮЛ, не Д. е извършител на нарушението, а неговият водещ съдружник/наказаното ЕООД/.В съд.заседание юрк.Р. поддържа жалбата и претендира юрк.възнаграждение.В писмени бележки са развити същите доводи като в кас.жалба. Ответникът „СА.И.Е“ ЕООД -С. с представляващ В.П. се представлява в съд.заседание от адв.К., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира

разноски. В писмен отговор се сочи, че Решението е подробно мотивирано и няма неяснота относно мотивите на СРС. Съдът е приел, че Д. е неперсонифицирано дружество/както твърди и касаторът/, като то самото не може да понесе адм.нак.отговорност. Такава следва да понесе лицето, което представлява и управлява Д. и движи дружествените работи/именно за това е избран/, а не от съдружниците в Д.. Ако все пак трябва да се понесе отговорност от съдружниците, то следва всички съдружници-съобразно дяловете си, да понесат отговорността/на принципа, че както си делят ползите, така трябва да си делят и задължението за заплащане на имуществената санкция/.Оспорва се като прекомерно евентуално присъждане на юрк.възнаграждение на касатора-над мин.размер по НЗПП.

Прокурорът изразява становище за основателност на жалбата и незаконосъобразност на Решението.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат.незаконосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при правилно и безспорна установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Между страните няма спор по фактите, спорът е правен и се свежда до това- кой следва да понесе адм.наказателната отговорност- управителят на Д., или напълно от водещия съдружник в Д./който съдружник е ЮЛ/, или от всички съдружници в Д./съобразно дяловото им участие/. За да отмени НП, СРС е приел, че Д. няма персонификация и самото то не може да понесе адм.нак.отговорност. По този въпрос и между страните няма спор.

Безспорно също е установено, че Д. има назначен управител-ФЛ, като в Д. има двама съдружника/и двамата са ЮЛ/. Следователно, водещият съдружник/ЮЛ/ не е управител на Д.. Нито един от съдружниците не е назначения управител на Д..Наказан е само водещият съдружник, другият съдружник изобщо не е наказан. Водещият съдружник не е наказан съобразно притежавания дял, а е наказан изцяло.

К.състав намира, че СРС не е извел ясен краен правен извод- кой следва да понесе адм.нак.отговорност в случая. Ясно е само, че според СРС не следва да се наказва

само водещия съдружник/без съобразяване с притежаваните от него дялове/- затова отменя НП. СРС е изложил съд.практика, относима към Д.- в граждански и търговски спорове. Изложението на съд.практика е ясно формулирано в Решението, като сред изложението на практиката има вмъкнати и мотиви на СРС. Те обаче са вътрешно-противоречи и неясни, както твърди и касатора. И за К..състав не става ясно- кой според СРС следва да бъде наказан. На места в Решението се твърди, че е следвало да се накажат и двамата съдружници- според притежаваните от тях дялове, на други места се твърди, че има назначен управител, който движи дружествените работи на Д. и не е нито един от съдружниците, като именно управителят носи отговорност за бездействието.

Изводът на К..състав е, че Решението не съдържа ясни правни изводи на СРС, т.е. мотивите на СРС са неясни и непълни, доколкото ги има- те са противоречиви. Видно е от НП, че Д. е регистрирано по ДДС, респ. Д. е субектът по чл.124 ал.5 от ЗДДС. Следва да се установи от СРС- кой в случая трябва да е субектът по чл.182 ал.1 от ЗДДС. Изводът на СРС, че е наказан неправилен субект, без да се посочи от СРС кой е бил правилният субект, се явява непълен, респ. Решението е ненадлежно мотивирано. Липсата на мотиви в случая е и проц. и мат.незаконосъобразност на Решението, като изложението на съд.практика не представлява мотиви.

Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане, при което СРС да установи и посочи ясно- кой следва в случая да е наказания субект по чл.182 ал.1 от ЗДДС.

СРС следва да се произнесе по разноските при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на осн. чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3621/26.07.23г на СРС, НО, 130ти състав, по нахд № 6116/23г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: